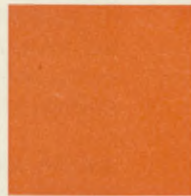
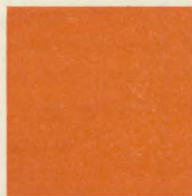

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

vi alla

tidskrift för göteborgs ungdomsledare nummer 2 mars 1966 årgång 15 pris 1 krona

VI ALLA
2 /1966
mars

- Här får Ni februarinumret (för Ni har väl prenumererat?) med 20 sidor spännande Vi alla-läsning. Ledaren tar upp föreningarnas jämmerliga ekonomi och föreslår en parlamentarisk utredning att penetrera anslagsfrågan till organisationerna i Göteborg.
- "Är Göteborg trökit?" Så frågade vi förra gången och fortsätter också därmed denna gång. *Mats Lundman*, tredjeringare på Hvitfeldtska och skribent i ungdomstidningen Spegeln, hjälper oss att penetrera frågan.
- Slottsskogen för Ungdomsringen! Vi alla tar upp ett för våra större ungdomsorganisationer mycket brännande problem. Svenska ungdomsringen för Bygdekultur behöver plats för sin "Gräfsnäsgränd", ett projekt som man vill ha mera förståelse för av stadens myndigheter. Ni kan läsa därom i en särskild artikel och på hela mittuppslaget.
- *Åke Edén* fortsätter med sin artikelserie: "Skolan, fritiden, teatern" och det blir mera teater genom att fritidsbyråns teaterkonsulent *Inger Johnsson* rapporterar om amatörteateraktivitet i Göteborg just nu.
- Två porträtt tecknar vi denna gång. *Margot Bäckman* ungdomskonsulent i Röda Korset och *Leif-Åke Augustsson*, serviceman i filmcentralen m.m. på Stora Katrinelund.
- 52 — så var det. Minns Du? Vi allas krönikör ger till hjälp några korta "tidsbilder" från Vi allas startår på omslagets tredje sida.

VI ALLA

Tidskrift för Göteborgs ungdomsledare
Fritidsbyrån, Skånegatan 26, Göteborg 5, Tel. 20 09 20

För små bidrag i Göteborg?

Februari månads stora mönstring av distriktsorganisationernas representanter uppvisade en hel del glädjande företeelser. Barnavårdsnämndens Lasse Andreasson och fritidsbyråns konsulenter kunde registrera friska, ibland t.o.m. kärva tongångar från ungdomsorganisationernas många medlemmar. Särskilt bitska var ungdomsföreningarnas företrädare på två punkter, nämligen ifråga om stadens kontanta föreningsbidrag samt då det gäller organisationernas behov av hjälp från kommunen med sin lokalfråga.

Idrottsrörelsens folk framhöll hur låga Göteborgs bidrag är i förhållande till de anslag, som utgår i Stockholm. Man påpekade också förhållandet ungdomsgårdar och föreningar "hur mycket ungdomsgårdarna får", där vi dock tyckte, att man talade med stenåldersargument.

Svenska Ungdomsringen framhöll med skärpa sin dystra situation då det gäller lokalfrågan (Gräfsnäsgrården). Organisationen har inte fått svar på sina brev till stadens myndigheter. Man känner sig bitter på uteblivet kommunalt stöd och understryker värdet av ett kulturarbete bland ungdom och vuxna.

Unga Örnars representant framförde synpunkter på att föreningsbidragen i Göteborg inte är värdebeständiga. Flera gånger har det också förekommit, att barnavårdsnämndens totala anslag endast räckt till för utdelning under vårterminen — sedan har pengarna tagit slut. Barngruppsbidragen till det mycket viktiga rekryteringsarbetet i de lägre åldrarna har i år endast räckt till för en utdelning och då kunde man bara dela ut 3:80 kr i stället för 5 kr.

Lokalplaneringen från barnavårdsnämndens sida ute i de nya stadsdelarna omfattar i första hand s.k. basanläggningar, d.v.s. ungdoms- eller fritidsgårdar. Övriga enskilda sammanslutningars lokalproblem måste dessvärre tills vidare lämnas åt sitt öde.

Ekonomiska resurser för planering, beställning och reservering av utrymmen som föreningslokaler saknas.

Det blir lätt uppfattat som gnäll och tjafs, då man i penningfattiga tider pekar på de här för ungdomsföreningarna så besvärande omständigheterna. Men det är inte bara rimligt utan också riktigt, att ungdomsföreningarna i Göteborg får ett verkligt kraftigt stöd till sin ekonomi, så att man kan följa med och utveckla sin verksamhet i nya bostadsområden. Ledarutbildning, materiel och lokaler kostar mycket pengar idag.

Stockholm tillsatte en parlamentarisk, snabbutredning, som gav fint resultat. Hur vore det att göra sammalunda i Göteborg? Föreningarna behöver mera pengar och de behöver dem nu.

K. A.

Klottra är fult

och det vill vi ha bort, säger mången. Olika förslag har framkommit. Det senaste är sociologiprofessorn Gunnar Boalts förslag om kommunala klottertavlor.

Ett annat förslag — från Göteborg — går i annan riktning. En byggmästare har utfäst en belöning å 500 kr för den hyresgäst, som kan avslöja de barn, som klottrar på hans fastighet.

Nu väntar vi bara på ett tredje förslag. Ett förslag som är lika dumt som de båda här relaterade.

Sedan kan vi börja på nytt. Försöka ta reda på vad som fattas de unga. Vad man inte får utlopp för, då man är ung och har skallen full av rusånga.

Har byggmästaren försökt med någon positiv grej? Exempelvis en välplanerad och vettigt inredd fritidslokal.

OMSLAGSLICKAN

tänker kanske på marsmånadens begivenhet för blivande vitmössor: studentskrivningarna (21.695 elever!) börjar. Svenskämna var många och, enligt tre dagstidningar som vi läst, mycket svåra.

— Vad skrevs det i studentsvenskan?
— Jag skrev inte om "Deduktivt och induktivt tänkande", en introduktion till logiken. Ej heller "Huvudbetingelserna för den europeiska jordbruksproduktionens regionala differentiering. Jag funderade emellertid på "Bruk och missbruk av statistik" med hänsyn till att det är så lätt att finna statistiska belägg för detta. Fast vid närmare eftertanke var det inte mitt ämne.

— Ni skrev kanske om "Psykologisk krigsföring"?

— Nej!

— Vi gissar att Ni skrev om "Olika metoder för ogräsbekämpning"!?!?

— Nej, jag valde ämne nr 21. Det är oslagbart!

— Hur lydde det?

— Fritiden som problem

— Och den är ett problem?

— Ja.

— Jaså?

— Ja!

(Betyget utdelas i maj)

Skulle inte Statens Ungdomsråd

försöka att uppnå ännu bättre kontakt med det omfattande ungdomsarbete, som presenteras på kommunalt plan? Vi har en känsla av att Statens ungdomsråds kontakter i mycket hög grad upprätthålles med riksungdomsorganisationerna i landet. Kommunernas insatser för fritidsverksamhet och föreningsarbete är betydande och är också värda uppmärksamhet från organisationsfolket i Statens Ungdomsråd. Kanske finns det en och annan sakkunnig i kommunen, som upplevt ungdom och som vet en del om ungdomsarbete.

Vinterlovet

innehåller från år till år lika många överraskningar för barnen som för arrangörerna. Nordpolsvintern över vårt land sedan november förbyttes strax före vårvinterlovet i regn och rusk och satte myror i huvudet på skollediga barn — men kanske mest på fritidsbyråns organisationsfolk, som i år hade räknat med säkert vinterföre, isar och frisk luft för 60.000 loventusiaster.

Inomhusarrangemangen räckte därför inte till — hade någon väntat det? Programhungriga barn stormade arrangemangen och visade med eftertryck att det måste göras mycket mera av programkaraktär i Göteborg under loven.

Vi hoppas barnavårdsnämnden kan skaka fram mera pengar och att flera organisationer tar chansen att "få rå om" skollovsbarnen under en hel vecka. Klarar vi inte detta återstår bara en möjlighet — att skolan själv får ta hand om barnen under veckan eller att vi stänger alla arbetsplatser så föräldrarna är hemma och ser efter, leker och trivs med sina barn.

Det sista vore det bästa, men det har vi visst inte råd med. Aj, vad vi biter oss i svansen . . .

PS Jullovet, påsklovet, sommarlovet — hur har vi det då? DS.

Göteborgs kaféer

är numera mycket livligt besökta av utlänningar, som jobbar i vår stad. I timmar sitter man där under fritiden, till synes utan kontakter, utan gemenskap, utan vänlig värme. Vi alla har anledning att ånyo ställa frågan: vilken organisation är först på plan att försöka uppnå kontakt med och göra något för jugoslaver, finländare och greker. Andra ej att förglömma . . .

Distriktsungdomsorganisationerna

har varit samlade och informerats om och diskuterat bl.a. kvalificerad ungdomsledarutbildning, framtida bidragsgivning och planeringsfrågor. Kommande instruktörsträffar i vår skall behandla ämnen som skola—fritid, nydaningsmetodik och ledarfrågor samt nykterhetsfrågor.

ÄR GÖTEBORG "TRÖKIT"?

Här träffar Ni Mats Lundman, 17, som hjälper oss att utreda problemet: har ungdomen det trivsamt i Göteborg? Han går i Hvitfeldtska HA, i tredje ringens sociala linje, och fungerar därjämte som aktiv medarbetare i Spegeln, Ny Tids ungdomsbilaga.

Att trivas i en storstad borde vara lättare än att trivas på landsbygden. Möjligheterna att få sina intressen tillgodosedda på landet är mindre än i stan.

Det borde alltså vara lättare att trivas i stan på grund av de många möjligheterna till fritidssysselsättning. Vill man gå på bio finns det gott om program att välja mellan, vill man gå på restaurang finns det sådana för varje smak, tycker man om att bada, kan man göra det året om i simhallen etc. Ett stort antal möjligheter till sysselsättning och nöje finns *enbart* för att tillgodose ungdomens smak.

Men för att en människa skall trivas i en stad behövs mera än tillgång till "grejer". Alla, såväl gamla som unga människor, behöver ett visst mått av trygghet. Även för detta behov har vi institutioner. Hemmet är en mycket gammal sådan institution.

Men för ungdomen i dagens rationaliserade samhälle utgör inte längre hemmet en symbol för trygghet. Tvärtom kan hemmet, på grund av bristande förståelse från eller/och mellan föräldrarna, bli något man undviker så mycket som möjligt. Istället finner man tryggheten i kretsen av vänner, i kamratskapet i gänget och i den gemensamma protesten mot vuxensamhället.

Tryggheten kan således paradoxalt nog ligga i protesten, som av samhället uppfattas, som en protest mot bristen på trivsel och trygghet!

Men detta är naturligtvis ett beklagligt, ja ett sjukligt tillstånd.

Saknar då Göteborg "grejer" som kan göra staden ungdomstrivsamt?

I viss mån ja.

Vi har ett olyckligt skoldansförbud påhittat av en samling vresiga rektorer på långt avstånd från allt vad ungdomsproblem heter (det enda dessa herrar har för ögonen är den egna skolans förträffliga rykte).

Det finns inte tillräckliga möjligheter för utövning av mera differentierade intressen (ungdomsgårdarna fyller en funktion men är inte tillräckliga). Popklubbarna är för få.

Det saknas en ordentlig samlingslokal, d.v.s. en jättehäll, som kunde överta Götaplatsens funktioner som samlingspunkt för den generation där klassgränser suddats ut och intressena i allt större utsträckning likriktats.

Men allt detta låter ju, som tidigare sagts av Per Erik Bergendahl, förmoda, att om det bara fanns fullt upp med "grejer", så hade vi också fått skåda det fulländade trivselsamhället.

Givetvis är det mycket farligt att resonera så. Det måste existera ett naturligt samband mellan "grejen" och de ungdomar, som kan tänkas vara intresserade av den. Man kan inte skapa en samlingsplats för stans ungdom långt ute i en förort. Man kan inte starta en popklubb med slipstväng. Det naturliga sambandet måste finnas från början, det är ingenting som kan skapas i efterhand.

Och i välfärdssamhället Sverige förmår varken föräldrar eller myndigheter skänka ungdomen den trygghet, som krävs för att alla fina attiraljer skall fungera, och då är det nog tyvärr omöjligt att göra en stad ungdomstrivsamt.

Stor aktivitet i Göteborgs amatörteaterliv

Frön som sås på hösten gror under vintern, växer upp, vill ha näring, sol och luft till våren. Inom teatern innebär det, att de pjäsgrupper som startade på höstterminen nu vill ha rampljus, dekor, kostymer och smink, alltsammans en speciell atmosfär, som kan kallas "teaterluft". En helt följdriktig utveckling alltså, men ett växande innebär ansvar för den som sköter plantan. Just nu är kraven stora på alla ledare, som sysslar med teater. Spontan och frisk skall en teaterföreställning vara. Ungarna skall känna sig säkra och trygga utan att vara sönderrepeterade. Dekor och kläder får inte kosta mycket och skall ändå vara "riktiga". Ja, faktiskt lite trollkonstnär får man vara för att skapa allt detta.

Från slutet av mars till början av maj skall nu en brokig samling pjäser spelas upp. I fem olika stadsdelar spelar man antingen rumsteater eller får låna någon av det fåtal scener som f n kan disponeras av Fritidsbyråns teaterverksamhet. Men entusiasmen är det inget fel på. Frejdigt har t ex ungdomsgrupperna gett sig i kast med teaterstycken som Holbergs Henrik och Pernilla på Majornas ungdomsgård, Maud Backéns Verandan, scener ur Wilders Vår lilla stad och Tjechovs Frieriet på St Katrinelund, för att nu nämna några. De yngre grupperna har valt barnpjäser. Bakvända då'n t ex arbetar två grupper med. Rättfångaren i Hameln som utspelas i medeltidsmiljö är en intressant satsning, Drummelbergs husdräng och gamla hållbara Examen i Ruskaby skola är andra exempel på pjäser, som skall framföras i vår.

Grupperna i skapande dramatik sysslar nu med pantomimer, charader och sago-dramatiseringar. Rytmik- och jazzbalettgrupperna kommer att ha dansprogram tillsammans i de olika distrikten. Föräldrar och anhöriga inbjudes givetvis till de olika föreställningarna.

Att få visa upp ett resultat är både roligt och riktigt. I minnet kan man dock ha Karin Boyes dikt I rörelse, "Det är vägen

som är mödan värd, inte målet". Samhörigheten i en grupp kan ge en fin social anpassning. Ett intresse, som fördjupas, kan ge aptit på kulturens kaka, som har många ingredienser. Bara inom teatern ryms litteratur, måleri och musik, t ex Primärgruppen Göteborgs Teaterverkstad, som spelade upp sitt antivåldprogram Månen och Jordan i februari på St Katrinelund, har engagerats av Unga Örnar att spela första delen av detta program på SKF:s klubblokal den 22 februari och 20 mars. För övrigt satsar Teaterverkstaden redan på ett nytt program och repetitionerna har igångsatts på ett nytt teaterstycke, som eventuellt spelas upp i maj. Många av barnteaterledarna återfinnes i denna vuxengrupp.

Om teaterverksamheten skall utvecklas och utvidgas är man förutom de ekonomiska möjligheterna beroende av goda ledare och en fortgående ledarutbildning. För närvarande arbetar ett 10-tal ledare inom barn- och ungdomsteaterverksamheten. Under en 3-årsperiod har dessa ledare förutom nybörjarkurs genomgått fortsättningskurser i dekor, belysning, sagoläsning, regi m m. Den 23 februari i år startade återigen en nybörjarkurs på St Katrinelunds ungdomsgård. 14 väl meriterade deltagare, de flesta med erfarenhet av barn-

Konferens på toppnivå

Ett ovanligt intresserat auditorium kunde ordföranden i barnavårdsnämndens tredje utskott, Lars Andréasson, hälsa välkommen, då ordförande och instruktörer, representerande de olika distriktsungdomsorganisationerna i Göteborg, samlats till överläggningar. Diskussionen under kvällen blev tidvis livlig och man fick en vision av föreningslivets renässans.

En av huvudfrågorna för kvällen var den yrkesmässiga utbildningen av ungdomsledare i form av ett 1-årigt ungdomsledarinstitut, som beräknas komma igång hösten 1967. Intendent Kjell Andersson informerade om principerna för institutet och konstaterade, att behovet i storstaden Göteborg var mycket stort för en kvalificerad ledarutbildning lik den skisserade. Såväl ungdomsorganisationer, institutioner som ungdomsgårdar kräver välutbildade ledarkrafter. Speciell hänsyn kommer att ägnas åt den kompletteringsutbildning, som är nödvändig för de olika föreningsschatteringar-na.

Alltid lika brännbar är frågan om föreningsbidragen. Lars Andréasson redogjorde för det förslag till norm, som Statens Ungdomsråd utarbetat. Jämnförelsen utvisade slående likheter med de bidragsformer som utgår i Göteborg f.n. även om det siffermässigt sett finns en hel del övrigt att önska för Göteborgs vidkommande.

En aktuell översikt över planerade ungdomslokaler och fritidsanläggningar avslutade den innehållsrika kvällen.

arbete (pedagoger) — har också i någon form sysslat med teater. Bästa tänkbara kombination alltså. Under 12 veckor, ca 50 tim., kommer deltagarna att undervisas i skapande dramatik, rytmik, scenisk aktion, sagodramatisering, jazzbalett samt 10 föreläsningstimmar i teaterämnen. Satsningen här kan inte bli för stor med tanke på den kommande utvecklingen och de 5 fasta teaterscenerna, som skall byggas.

Personalnytt

Kjell Anderssons avträdelse från ungdomsintendenttjänsten och inrättandet av en ny byråassistenttjänst vid fritidsbyrån har inneburit stor rörlighet bland personalen både vid byrån och institutionerna. Aktuell "tjänsteförteckning" ser ut som följer:

- t.f. ungdomsintendent, Lars Carlsson
- t.f. ungdomskonsulent och chef för ungdomsgårdsavdelningen, Sigurd Lie
- nyutnämnd byråassistent, Stig Malmkvist
- t.f. assistent vid ungdomsgårdsavdelningen, Rune Brange
- t.f. föreståndare vid ungdomsgården Stora Katrinelund, Monica Carlsson
- t.f. föreståndare vid Mossebergs ungdomsgård, Leif Porseland.

Tidigare har vid föreningsavdelningen skett förändringar i personaluppsättningen på grund av att ungdomskonsulent Birgit Svärd-Olsson förordnats som inspektör vid barnavårdsnämndens familje- och ungdomsbyrå. Förflyttningen har inneburit att Leif Svensson är t.f. ungdomskonsulent och chef för föreningsavdelningen, Evert Gramén är t.f. assistent vid föreningsavdelningen, Astrid Lundberg är t.f. föreståndare vid Bagaregårdens ungdomsgård.

Ytterligare rörlighet på personalsidan förväntas. Fortsättning följer!

Tummen upp

för den ledare i Mölndal, som varje vecka reser från Oslo för att leda ungdoms- och barnteatergrupper. Är det manne ett bevis för ledarbrist eller skall man tolka det som ett brinnande intresse för uppgiften?

Kluddtavlor — nej!

Kluddtavlor i bostadsområdena, så som professor Boalt föreslagit för T-banorna, vad tror ni om det? frågade GT fastighetsförvaltare Bernhard Karin på bostadsaktiebolaget.

Det tror jag inte på, svarade han. Vilken unge tänker, när han får lust att kludda! "Här får jag inte rita . . . men det finns en kluddtavla några kvarter längre bort. Dit går jag." Nej, barn är orationella och impulsiva.

Ungdomsorganisation uppvakter stadsfullmäktige

Slottsskogen för Svenska Ungdomsringen?

av Kjell Andersson

Om vi skulle företaga en gallup! Vad vet Ni om SVENSKA UNGDOMSRINGEN? Det är inte så få, som skulle gå bet på frågan och ännu sämre resultat skulle vi kanske få, om vi bad mannen på gatan redogöra litet närmare för ungdomsorganisationens arbete, metoder och målsättning.

Och ändå! Här har vi en livaktig organisation, som utför ett inspirerande och stimulerande kulturarbete bland ungdom och vuxna. Det är en sådan organisation, som man vid högtidliga ögonblick, exempelvis vid föreningsjubileum eller på Svenska Flaggans Dag, brukar kalla för en "samhällets kompletterande medborgarskola". En organisation som arbetar fritt och frivilligt. En organisation, som är en fin representant för raden av föreningar inom kommunens ungdomsarbete.

Varför vi tagit upp föreningens problem? Jo, på en sammankomst nyligen hörde vi flera av dess medlemmar bitterligen klaga över sin olösta lokalfråga, något som avsevärt försämrat göteborgsdistriktets möjligheter att bedriva sitt arbete framgångsrikt i Göteborg. För sin centrala verksamhet är man nu hänvisad att bedriva sitt arbete i ett rivningshus i Annedal. Med risk att stå på bar backe 1967 . . .

Måste det vara så, nu — i Göteborg?

Nej, säger man från distriktsledningen. Här uppvisar vi nu inom staden 10 föreningar tillhörande Ungdomsringen med 1259 medlemmar, varav 825 är barn och ungdomar under 25 år. Här försöker vi ge våra medlemmar en kulturell fostran i hembygdsvård, folkdans, folkmusik, dräktstudier och dräktvård, sång och hemslöjd. Vi gör det till övervägande del genom insatser av frivilliga medel och frivillig arbetskraft.

Men vi bromsas upp av en akut lokalbrist, som staden borde hjälpa oss att lösa. Det går inte — som alla vet — att driva en verksamhet utan lokaler och i vårt fall måste vi med hänsyn till vår organisations speciella struktur ha särskilt avpassade utrymmen. Vi har därför föreslagit Slottsskogen som plats för vår kulturella lokal-giv: Gräfsnäsgården. Denna är en gammal västgötagård, en gång förvaltarebostad på dåtida Gräfsnäs slott. Gården har man plockat ner och märkt bit för bit, och det hela förvaras på betryggande plats i väntan att sammanfogas och uppföras i Slottsskogen.

"Ungdomsringarna" har samlat in en hel del pengar för att kunna förverkliga sitt lokalprojekt. Lotterier, basarer, insamlingar och liknande aktioner har gett pengar.

Folkdans i skolan

I "Läroplan för grundskolan" står det bland annat:

Gymnastik

Lågstadiet: Sånglekar med markerat rörelseinslag . . .

Mellanstadiet: Från och med årskurs 5 övas enkla folkdanser. Samordning med musikundervisning är önskvärd. I undervisningen bör dansglädjen — glädjen att få röra sig till musik — få råda. Stilkänsla och hållning bör betonas som ett led i estetisk rörelsefostran.

Högstadiet: I fråga om folkdanser eftersträvas nu större variation. Eleverna bör lära sig betrakta dansen som en rekreativ fritidssysselsättning och som uttryck för sund och naturlig livsglädje.

Medlemmarnas offervillighet har varit stor. Arvsfonden har dessutom lovat bisträcka med 60.000 kr. som ligger och väntar på att Göteborgs stad skall lämna besked om plats och tillstånd för återuppförandet av Gräfsnäsgården. Och väntat har man nu gjort länge, alltför länge, menar Ungdomsringens medlemmar.

Stadskollegiet har tyckt att gårdens placering — enligt ett första förslag som gatunämnden avgivit — medfört för stora kostnader. Detta hände alltså för ett år sedan. Representanter för Gatunämnden och Ungdomsringen har sedermera enats om en ny plats i Slottsskogen, i backen mellan Hallsandsstugan och vägkorset norr om restaurant Vita Bandet. Ur kostnadssynpunkt skulle det senare alternativet vara fördelaktigare än det tidigare.

Föreningen är gramse på myndigheterna i Göteborg. Man tycker att ett år är en alldeles för lång tid för att få ett besked. Man har skrivit och telefonerat till berörda myndigheter utan att få svar.

— Driftskostnaderna har vi klarat i 45 år, så det kommer vi att kunna göra även i fortsättningen, säger man i sin rundskrivelse till stadens samtliga fullmäktigeledamöter.

Man påpekar också, att intresset för folkdans och folkmusik stadigt är i stigande. Organisationens kursverksamhet lockar

stora skaror. Nybörjarkurserna är fulltecknade. Folkdansen håller på att introduceras som ett obligatoriskt inslag i ämnena gymnastik och musik i grundskolan. Skolöverstyrelsen har utsett Svenska Ungdomsringen som konsult och dess ungdomsledare är instruktörer vid lärarutbildning och pedagogdagar. TV:s populära serie i höstas, "Riksdansen", har ökat intresset för organisationens verksamhet. Vad skall man göra åt alla ungdomar, som vill vara med i Ungdomsringens verksamhet men som måste avvisas på grund av lokalbrist?

Skolor och samlingslokaler utnyttjar man ute i stadsdelarna. Den centrala replipunkten, Gräfsnäsgården, är avsedd att bli den verkliga injektionen i göteborgskt folkdans- och folkmusikliv. Från denna skall uppvisningar, spelmansdagar och lekvallar organiseras. Distriktorganisationen behöver denna plats för sin vardagsträning och sin fostran av ungdomen.

Man kan inte bara plocka fram folkdansare, när det är dags för jubileum och högtidliga uppvisningar. Vill vi att Svenska Ungdomsringen i Göteborg skall utvecklas och få ut verksamheten i olika nya stadsdelar så får vi också hjälpa organisationen att få sin lokalfråga ordnad. Den bör få ett snabbt besked från staden om en god lösning av sin lokalfråga i Slottsskogen. Med generositet och god vilja går det att ordna.

*Detta är Gräfsnäs-
gården, då den var
förvaltarebostad på
Gräfsnäs slottsägor.
Nu ha man plockat
ner gården bit för bit
som förvaras för att
kunna uppföras i
Slottsskogen.
Så vill Svenska
Ungdomsringens
göteborgsdistrikt.*

Svenska ungdoms ringen för Bygdekultur

En riksorganisation med främsta uppgift att bland ungdomen

- skapa intresse för och kunskap om svensk kultur samt väcka kärlek till hembygden,
- ingjuta livsglädje genom ett gott kamratskap och ett berikande nöjesliv,
- skapa förståelse mellan olika nationers ungdom.

Verksamheten omfattar studiet och bevarandet av olika former av gången tids kultur såsom folkdans, sånglekar, folkmusik, dräkter, fornminnen, hem och hembygd samt utvecklandet av ett sunt friluftsliv.

I Göteborg

- finns 10 till riksorganisationen anslutna föreningar,
- sysselsätts över 1250 barn, ungdomar och vuxna i vår verksamhet,
- anordnas en mängd kurser i specialämnena folkdans, sångdans och dräktkunskap,
- anordnas varje år flera nybörjarkurser i gammaldans och folkdans,
- genomföres en regelbunden vidareutbildning av instruktörer i våra ämnen,
- finns ett unikt dräktarkiv med möster, beskrivningar och tygprover till sammanlagt över 370 bygdedräkter från Sverige.

har varit skall komma

- En ny fritidsstuga gläder sig Inga May Lundin — fritidsstugeföreståndare — åt på Temperaturgatan 50. Fler glädjeämnen; nyrenoverad "stuga" på Eklandagatan 62, kommande "stuga" på Fjädermolnsgatan 22.
- Genom en serie lyckliga omständigheter har Unga Örnar i lag med fritidsstugorna lyckats skaffa en fin lokal på Dirigentgatan i Flatås/Kaverös-området — ett barnrikt men lokalfattigt stycke Göteborg.
- Mer än 10.000 svar avgavs under Svenska Båtutställningen i Fritidsbyråns och GP:s gissningstävling "Hur lång tid tar det att bygga en optimistjolle?" 4.179 minuter tog det och hr Erik Hellström, östersundsbo på tillfälligt besök i Göteborg, gissade rätt på två minuter när och vann således båten. Fritidsbyråns deltagande i utställningen gav god utdelning. Mer än femtio blivande sjösportare anmälde intresse för bygge eller kurs.
- Ungdomsgårdarna utgjorde under skridsko-VM tillfälligt hem åt hundratals skriningsentusiaster från flera länder.
- Burås ungdomsgård — Sveriges största popbandsfabrik, enligt Expressen — har just nu 19 band inskrivna, därav ett kvinnligt. Men man hinner att ägna sig åt annat också. Under februari har ordnats en teaterdiskussion med tjugo ungdomar från Burås, chef och skådespelare från Atelierteatern. Trafiklekskola i samarbete med polis och bilkårister är än ett initiativ, maskerad i kompani med scoutkåren Viktor Rydberg ett annat. På lediga stunder har Kaj och hans team "klätt om" stora salen i glada färger och på kuppen åstadkommit "världens största flanellograf", som omfattar ca 100 m².
- Vinterlovsarrangemangen gick väl i lås trots att de flesta utomhusevenemangen på grund av typiskt göteborgsväder fick

skippas. Hård belastning eller snarare överbelastning på allt som försiggick under tak. Mera fakta om vinterlovet får följa i nästa nummr, då lite statistik skall vara utarbetad.

- Ungdomsgårdarna i centrala stan hade arrangerat en festlig upptakt i Konsert-huset inför Vinterlov 66 — kallat "Visvinter" 700 räknades in och de fick under ungefär 3 timmar njuta av blandad trubadurkonst exekverad av Alf Hambe, Gothlands Får, Mats och Brita plus tio-talet andra solister eller grupper. Kersti "Drop-In" Adams-Ray komframåsjade.
- Annorlunda brasafton har man ordnat på Kyrkbyns ungdomsgård. På gårdsplanen i snömodden gjordes lägerbål av uttjänta möbler. Hootenanny och allsång bidrog till rätt stämning.
- Kjell Andersson — ungdomsintendenten — avtackades av barnavårdsnämnden vid lunch på restaurang Sofus sista fredagen i februari. Tal hölls av barnavårdsnämndens ordförande, intendent Göthe Persson, minnesgåva och blom-mor överlämnades.
- Journalistintitutet i Göteborg har haft radioreportageövningar på Ekebäcks ungdomsgård. Kul tyckte ungarna, kul tyckte de blivande journalisterna och kul tyckte instruktören Rustan Älveby. Gårdschefen Percy Hanslin hade heller ingen anledning till avvikande uppfattning om det angenäma i initiativet.

Barn leker rollekar

I en amerikansk bilderbok finns en berättelse om en pojke, som inte kan bestämma sig för om han skall bli brandsoldat eller brevbärare eller polis eller läkare. Han tycker att alltsammans är lika trevligt.

En dag då en tant för tjugonde gången frågar: — Ja men vad skall du egentligen bli när du blir stor? ger han detta kloka svar:

— Jag skall berätta det får dig när vi kommer dit. När jag blir stor, kan jag nämligen bara svara en sak — men nu är jag bara liten pojke, och därför kan jag försöka allting och vara precis det som jag har lust till.

(Sydsvenska Dagbladet)

Margot i RK

Ungdomskonsulent Margot Bäckman är bas — om nu en kvinna kan vara det — för Ungdomens Röda Kors i Göteborg. Hon konstaterar själv att skolan var ett sorgligt kapitel. Den avslutades mitt i gymnasiet, där matematik och fysik var favoritämnen. Att ha gått i handelsskola, arbetat på mekanisk verkstad (absolut unikt på den tiden) gått på konstfackskolan, jobbat som lillvärdinna på turisthotell och som färdledare i fjällen, är allt erfarenheter som är till god nytta när man skall ordna kurser och läger.

Efter teaterskolor har hon skådespeleri, regisserat, ritat och sytt dräkter mm och var under många år något av en gammal pysselmöster för Atelier-teaterns unga garde. Att leda amatörteatergruppen Unicum, där alla var medlemmar i DVRG, anser hon ha varit en av hennes roligaste uppgifter och minns särskilt arbetet med Gogols "Ett frieri". Att teatern ligger henne varmt om hjärtat fortfarande skyntar fram alltsom oftast och hon konstaterar med entusiasm, att arbetet med teater, det är att lära sig uppträda så att man vågar vara sig själv, att lära sig tala, så man kan vara avspänd och det är att försöka sätta sig in i andra människors situationer.

Margot Bäckman

Favoritsysselsättningar är annars att åka skidor (utom i branta backar) och att ta långa skogspromenader. Hon är för övrigt salladoman! "Vad vore en god köträtt utan frisk sallad till"? Anses annars vara en så dålig husmor att hennes barn tycker att hon bara är humor. Arbetet med URK fascinerar emellertid och Röda Korsets arbetshypotes tilltalar henne mycket, detta att man inte gör åtskillnad mellan nationaliteter, raser, religioner, samhällställning eller politiska åsikter. Detta har hon för övrigt själv kunnat konstatera nyligen vid en studieresa till Algeriet och Röda Korsets arbete där. Vad lär en "dålig" husmor mera privat i Algeriet? Att salvia och kyndel är goda kryddor till får.

Här hjälper URK

URK-konsulent Margot Bäckman har varit och studerat Röda Korsets arbete i Algeriet. Vi alla låter henne själv berätta om projektet.

Det var Erik Gustaf Geijer som sade: "Kvinnans ställning är, i vilket samhälle som helst, ett exakt mått på dess utveckling". Det citatet kommer man att tänka på under en resa i Algeriet. Den lilla grupp människor, som har kunskaper och som arbetar på sitt lands utveckling, anser det oerhört betydelsefullt att kvinnan blir självständigare.

Därför har de systugor, som startades med hjälp av Svenska röda korset och som även svenska URK-föreningar sänt pengar till, fått en stor betydelse. De drivs av algeriska röda halvmånen, unga flickor får

lära sig sy, sticka och virka, samt lära hygien och hälsovård. Man har förtroende för Röda halvmånens systugor och törs skicka sina döttrar dit, trots att döttrarna för övrigt hålls så strängt. Det är därför man anser att systugorna är ett betydelsefullt led i landets utveckling.

I staden Constantine i östra Algeriet driver Svenska röda korset sedan några år en ortopedisk avdelning på regionssjukhuset samt en protesverkstad i anslutning till den. Den verksamheten igångsattes efter en riksinsamling 1963. Det finns mellan

Forts. på sidan 17

SKOLAN • FRITIDEN • TEATERN

Ake E d é n fortsätter med sin initierade artikel om tre viktiga komponenter i ungdomsarbetet just nu: skolan, fritiden och teatern. Han har kritiska synpunkter bl.a. på uppbyggnaden av den kommunala teateraktiviteten i Göteborg. I nästa Vi alla avslutas artikelserien.

Så över till vår nästa kommunala sektor som sysslar med teateraktivitet; den kommunala fritidsverksamheten. Det är väl ingenstans där Peter Slades evangelium verkat mer för frälsning och där hans metod blivit doktrinär så som just här. I Stockholm byggdes "Vår Teaters" verksamhet upp av bibliotekarien sedermera barnteaterkonsulenten Elsa Olenius. Det är ingen tvekan om att Olenius verksamhet varit både banbrytande och beundransvärd. Hon har skapat former för den aktiviteten som fullt går upp i klass med Peter Slades men hon har varit friare och mindre psykologiserande än Slade. I Stockholm utbildas fortlöpande teaterledare med utgångspunkt från Elsa Olenius praktiska erfarenheter och Peter Slades teorier. Den ledare som genomgått kursen kommer ut med viss barnteaterutbildning med tonvikt på biblioteksmässig dramatiseringsteknik och kvasi-psykologi. Många av dem ser med psykoterapeutiska blickar på sitt klientel och det kliar i fingrarna på dem att få frigöra de små barnen från alla hämningar. Så går mången där i den absurda tanken att ju hämningslösare barnen blir ju mer teater-skapande uppnår man.

Vart detta slutligen leder finner man när man ser på föreställningar där barnen har nått över småbarns-(creative-)stadiet och den ambitiösa kommunalteaterutbildade sätter upp en verklig pjäs. Då ledaren helt förskonats från teaterutbildning behärskar han-hon varken tekniken eller har förmåga till urskiljning när det gäller pjäsmaterial. Så såg jag "Vita hästen" framföras av ungdomar från barnteater. Hela föreställningen var en trist upplevelse vittnande om ledarens brist på teaterkunskap och omdömesförmåga. Här firade hämningslösheten triumfer, tyvärr även från regissörens sida. Vad dessa ungdomar som ställs inför uppgifter som de inte råar med kan få ut av denna aktivitet kan i varje fall inte be-

tecknas som estetisk fostran. Hämningslöshetens evangelium har sedan tyvärr förts vidare till andra ungdomar och vi har sett exempel på detta bl.a. i en del happenings såsom den Pistol-teatern (vilken som jag i tidigare artikel presenterat) har creative-rötter) framförde vid Tekniska museet för ett år sedan och som därefter även av någon anledning sänts ut över Sverige via televisionen. Kritiken hade en hel del att säga om detta exponerande av bristande teaterkunskande och överdrift av hämningslöshet, dock inget särdeles positivt. Visst ser man ibland ljusglimtar när en verkligt kunnig teaterledare dyker upp och får tag i den kommunala teaterverksamhetens trådar eller lyckas få så mycket förståelse att det gått att bygga upp en sådan efter teatererfarna linjer. En sådan aktivitet presenterade Malmö Barnavårdsnämnd under en rad år. Annars är förståelsen för uppbyggande av kommunala teatrar för amatörbruk ganska så ringa. Man visar till och med föga intresse för de scener som startas med stora uppoffringar i arbete och pengar på idéellt initiativ. Små ambitiösa amatörscener som Teater 23 i Malmö, Norrtälje Klubbteater och Ungdomsteatern i Lund har antingen måst läggas ned p.g.a. ekonomiska svårigheter eller arbetar alltså jämt under mycket svåra betingelser. Det händer till och med som när det gällde den sistnämnda scenen att den direkt motarbetas av just fritidsorganen som borde haft som angelägen uppgift att stödja den. Nog kan det visas på stora scener, välplanerade sådana, som byggts i kommunal regim. Men vad tjänar dessa stora scener till om ledarna i endast föga grad p.g.a. bristande teaterkunskap kan utnyttja dess kapacitet.

Som påpekats är det väl endast i Malmö som man bedriver en estetisk aktivitet från kommunal sida. Där uppskattas som konstnärlig hobbyverksamhet. Där man ägnar

sig åt konstnärlig skolning av ungdomarna. Här i Göteborg arbetar man i rätt stor utsträckning efter Stockholms-modellen. Man arbetar med den aktivitet som i grundskolans läroplan avses för de lägsta årskurserna och med ledare som är speciellt utbildade just i denna metodik. Det bör observeras att de åldrar som denna metodik anpassats för inte tillhör de åldersgrupper som normalt frekventerar våra ungdomsgårdar. Att det sedan finns högre ålderskategorier som arbetar med amatörteaterverksamhet såsom (numera avsomnade??) Högsbotorps teateramatörer samt Teaterverkstaden är föga relevant då dessa amatörer ej heller tillhör de åldrar som utgör det normala ungdomsgårdsklientelet. Dessa grupper skulle av den normala ungdomsgårdspubliken skoningslöst placeras i kategorin "gubbar". Liksom jag påpekade att det fanns åtskilligt att lära från England när det gällde skolteater så måste det finnas mycket för våra kommunala fritidsplanerare och -konsulenter att lära från Tyskland, såväl från Öst- som Väst. I en tidigare artikel har jag presenterat de östtyska pionjärteatrarna där man för amatörbruk i en stad mindre än Göteborg har en Pionjärteater vars storlek och tekniska utrustning närmast är jämförbar med Folkteaterns i Göteborg. Likaså borde man se litet av den spontanitet och spelglädje kombinerat med teaterkunnande som utvecklas inom den västtyska Laienspiel-rörelsen. Men här pysslar man med teater på ett

kunnigt sätt, amatörpsykologer har aldrig fått något särskilt inflytande på målsättningen. Göteborg står just nu inför starten av sin kommunala ungdomsteaterverksamhet som det icke allena saliggörande då det starta en teater så allsidig att creative-verksamheten kommer in där den hör hemma; på det mest elementära barnteaterstadiet, och att därefter finns en påbyggnad av ungdomsteater där aktiviteten bygger på ett vidare kunskapsinhämtande och där fordringarna på god amatörkonstverksamhet verkligen blir sådana att ungdomarna känner att man konstnärligt kräver något av dem. Med den underbyggnaden vill jag ej förneka att vad som i Göteborg kallats "primärteatergrupper", alltså äldre på ungdomsgårdarna (teatergårdarna) verkande teateramatörer, kan vara av mycket stort värde för den samlade aktiviteten. Från dessa kan man inte minst få en hel del dugliga ledare till barn- och ungdomsteater.

Organiserad på detta vis tror jag att den kommunala gårdsteaterverksamheten i Göteborg kan bli en verklig kommunal pionjärteater. För närvarande finns det ingen plats inom vår teaterverksamhet för teaterkunniga ledare. Man ser t.o.m. med en viss misstänksamhet på dem då de är radikala nog att betrakta creative-verksamhet som det icke allena saliggörande då det gäller teateraktivitet.

Forts. i nästa nummer

En grupp pojkar vid Sloane School som spelar Othello. Flickrollerna, som samtliga spelas av pojkar som på Shakespeares egen tid, har som synes ingenting av vår spekkomik.

PERSONAGE-GALLERIET

Den inkarnerade beredvilligheten är det ett nöje att få presentera denna gång — en glad man dessutom. Leif-Åke Augustsson, 23, verkställande befattningshavare i fritidsbyråns filmservice och programtjänst, ungdomsgården Stora Katrinelunds alltiallo, städse redo allestädes. Leif-Åke tillhör den grupp medarbetare som verkar utan att synas. Han märks mest när han inte är i funktion av någon anledning. Sjukdom och semester kan ju drabba den bästa. Vid hans frånvaro får servicetjänstens ettriga tvåaktare köra på en "burk" mindre till förfång för flera.

Sin ungdom till trots är Leif-Åke gammal i ungdomsgårdsarbetet. I åtta år har han varit med redan och starten skedde, naturligtvis, på Majornas ungdomsgård. Behövs det nämnas att Leif-Åke är äkta majpöjk? Ja, för ordningens skull. Från 1954 till 1963 var han aktiv inom Ungdomens Röda Kors, de sista åren som ledare.

De flesta som på denna spalt blivit föremål för transponering har kunnat referera till någon utomordentlig idrottslig bedrift. Så ock Leif-Åke. Hela 185 cm har han glidit över i den svenska paradgrenen höjdhopp. Prestationen utfördes som junior utan särskild träning men med hjälp av ett par i längd aktningsvärda nedre extremiteter, som i hans nuvarande befattning, enligt eget påstående, visat sig ovärderliga.

Omhuldad fritidssysselsättning för Leif-Åke är spinnfiske. Rekordfångsten vägde 54 hg, bärgades för något år sedan och bestod av en gemen torsk.

Att erhålla filmskötarcertifikat är en sedan länge närd önskan. I tjänsten är han tvingad köra filmapparater, som han — enligt bestämmelserna — inte har formell rätt att göra. Certifikatlösheten medför bestämmelseöverträdelser på löpande band, vilket stör samvetsfriden hos denne rätt-skaffens man. (Vem kan hjälpa honom att återfå det goda samvetet?). Här relaterat missförhållande har ännu inte förorsakat sömlöshet. Det har däremot favoritlaget ÖIS gjort flera gånger, särskilt när "di blå-röe" spelat dåligt eller sumpat poäng. En sann fantastas djupa tragik.

Vi alla tillhör favoritlektyren och särskilt mycket tycker han om att läsa artiklarna under rubriken Personage-Galleriet.

Oh, dessa patrioter . . .

Aktuella bidragsdata

Lokalhyresbidrag, sökes senast 1 april. Avser föreningar, som under år 1965 haft hyreskostnader för sina ungdomslokaler.

Instruktörsbidrag, sökes senast den 15 april. Gäller distriktsorganisation, som avser att under 1967 ha heltidsanställd instruktör/konsulent eller motsvarande anställd för sin ungdomsverksamhet. Bidraget utgår

f.n. med 50 % av instruktörens lönekostnader, dock max. 10.000:— pr år.

Barngruppsbidrag, avser att ekonomiskt stödja idéell verksamhet bland barn i åldrarna 7—11 år. Förrapportering skall ske vid terminens början.

Fritidsbyråns föreningsavdelning lämnar upplysningar och tillhandahåller erforderliga blanketter.

Forts. från sidan 13

5- och 10.000 människor, som lemlästats under det krig, som ledde till landets självständighet 1962. Landminfälten utgör fortfarande en stor fara för befolkningen. Min kartorna är förstörda och plastminor kan inte sökas med detektor. Skogarna har bränts ner under striderna och de våldsamma regnen för med sig jordmassor och med dem minor, som plötsligt kan ligga i områden som tidigare ansetts säkra. Fortfarande händer ungefär en minolycka i veckan.

Protesverkstaden tillverkar 25 à 30 proteser i månaden, benproteser mest. Det är ungefär samma kapacitet som Norrbackainstitutets i Stockholm. Den svenska personalen har växlat mellan 6 och 8 personer, läkare, sjukgymnaster, bandagemästare, bandagister. Man lär upp algerisk personal och det är meningen att algeriska staten skall kunna överta projektet någon gång 1967—68.

En nybliven stat med enorma problem, där man möter många människor med en brinnande entusiasm. Man kan bara stilla önska: "Mätte dessa människor orka tills andra hunnit läras upp och kommer till hjälp."

I sommar skall 10 svenska URK-are vistas i Algeriet en månad. De skall lära sina kamrater bl.a. hygien och olycksfallsvård. I hård konkurrens med kamrater från hela landet har två flickor från Göteborg tagits ut till resan.

Köpstarkt

Enligt Sparfrämjandet är det våra tonåringar — 12 % av befolkningen — som svarar för inköp av

75 % av alla mopeder

50 % av alla grammofonskivor

90 % av alla skivspelare

40 % av allt stickgarn.

Vidare är det tonåringarna som köper ungefär en fjärdele av alla skönhetsmedel, och de svarar för lika stor del av alla biobesök. En tonårig skolflickas klädbudget beräknas till nära tusen kronor, och för en förvärvsarbetande flicka i samma ålder springer beloppet upp till det dubbla.

Ur "Barn"

Lagfäst tystnadsplikt förbereds för skolorna

En lagfäst tystnadsplikt inom skolan har länge efterlysts och lagstiftning om tystnadsplikt och hemligstämpling av handlingar inom skolväsendet förbereds nu i ecklesiastikdepartementet. De skäl som anförts har ytterligare accentuerats genom skolreformerna.

Tystnadsplikt bör också gälla beträffande anmärkningar mot elevs uppförande i skolan — exempelvis pennalism, misshandel eller oredlighet.

En bestämmelse om handlingssekretess för skolan anses böra ha samma tillämpningsområde som regeln om tystnadsplikt.

Hemförhållanden

Skolan får nu på ett helt annat sätt än tidigare vetskap om elevernas hemförhållanden. Man räknar också med att skolan kommer att få en betydande kännedom om elevernas bakgrundsmiljö och därför anses en allmän regel om tystnadsplikt behövas.

Begreppet personliga förhållanden bör omfatta sådana uppgifter som gäller elevs uppträdande utanför skolan och avser kriminalitet och asocialitet. Om rektor sålunda får veta att en elev snattat eller sniffat bör upplysningen falla under rektors tystnadsplikt.

(Ny Tid)

Forts. från sidan 18

och angenäma högtidsstunder med tillbaka-blickar på ett storslaget folkbildningsarbete utfört av en eldsjäl.

Ja, bläddrandet och läsandet tar sin tid. Snart är alla goda föresatser om snabbtempo glömda. Lördagens timmar ilar förbi som telefonstolparna i järnvägsvagnens ruta. "Jaså, var jag där då", "var det så länge sedan?"

Så hittar vi kortet, som skulle skickas tillbaka för två år sedan. Bäst att göra det nu och hoppas att mottagaren förlåter den sent botfärdige. Två år kan vara en knapp tidsrymd, i detta fallet kanske dock inte för mottagaren.

När lördagskvällen står för dörren står också arkiveringspärmar uppradade med argument, brev, epistlar, program, uppslag och idéer. Pappersäcken med det utsorterade bärs bort till pannrummet.

Röjaren går hem med minnen tumlande om i huvudet i en svärfångad långdans. Visst är en städdag nyttig. För hyllorna, skåpen och för självkritiken. Den sista icke minst.

Redaktören

hade inget val. Nu måste tjänsterummets alla skrivbord, lådor och skåp städas. Rummet skulle lämnas, nya argument från en ny befattningshavare skulle börja samlas i pärmar, mappar och konvolut i mer eller mindre ansenliga högar.

Ni känner väl igen bilden? Alla har vi varit med om vindsröjning innan vi flyttar till en ny bostad, och då och då, när vi inte kunnat komma fram i vårt arbetsrum på grund av allt som sparats — ja, då måste vi även där gå till attack mot pappershögarna.

Vi lever i ett pappersproducerande land, det är sant. Dagligen kommer mer eller mindre intressanta dokument till vår kännedom. Vi sorterar och försöker själva eller med hjälp av nitiska sekreterare hålla ordning så gott sig göra låter. Men det är inte lätt. Det är så mycket som vi tycker "att det kanske kan vara bra att ha till hands vid något tillfälle". Som bör sparas för "kommande behov".

Storstädningen börjas med den goda föresatsen, att inget skall få distrahera en. Koncentration för att minska pappershögarna, så är parollen! Arbetstakten skall inte störas av minnessuckar eller "kommer-Du-ihåg-pauser" . . .

Första kvarten gick det bra. Papperskorgen var för säkerhets skull utbytt mot en stor papperssäck. Här skall röjas . . ."

Andra kvarten gick det sämre. Ett intressant programförslag till ett arbetsprogram för en "öppen" ungdomsgård från 1950 offrades under smärtor. Ett vykort från en grabb, avsänt från den där adressen, som alla socialvårdare känner till (Skogome),

sparades. "Du kan väl titta in, om Du kommer förbi", var den vänliga hälsningen från honom, en uppmaning som tyvärr aldrig följdes. Vi tappar så ofta bort våra chanser genom "att inte ha tid".

Skall man spara på ett konferensportokoll från ett möte 1952 med skinnknuttar? Kan historieforskningen ha behov av detta? Røjaren börjar bli vankelmodig. Budgetförslag, åstadkomna med nit och under svettiga arbetstimmar under åren 1950—59, är skrymmande och måste kastas. Kalla fakta från senare kommunala budgetdokument vittnar ändock mot en. Resultatet motsvarade inte de högt satta förhoppningarna. "Den stora granskningen" kvävde det mesta.

Efter första timmen satte hjärtnupenheten in. En hävdabok från den första ungdomsgårdsfärderna med grabbarna från Gårda måste läsas — och sparas. Försök till resumé av en studieresa till England, en dito till Düsseldorf — vad blev det av alla reskamraterna?

Vilken lycka att inte alla utkast blir förverkligade. Idéer och impulser kan vara stimulerande i den stund de växer fram, men ack, vad bleka de ter sig ibland i morgondagens närsynta granskningsljus. I papperskorgen med utkast till en annorlunda ungdomsgård, ett ledarinstitut och en ungdomsresaturang!

Hälsningar från gamle Justus (Elgeskog) . . . Hur har han det måntro uppe i sitt Tutaryd, i de småländska markerna? Hans brev måste sparas, det kan ge många

Forts. på sidan 17

Barnets säkerhet

Skapandet av en mera demokratisk miljö i skolan och undervisningen i barnavård och psykologi bör också sätta spår i inställningen till barn i framtiden. Lyckligtvis är läraren av modell "domptör med rotting" i utdöende — trots att man från reaktionära kretsar ropar på återinförande av skolagan. Även ungdomsorganisationernas arbete bidrar till bättre samarbete och ökad förståelse mellan barn och vuxna.

Låt oss arbeta för att öka insikten att barn är individer ("våra ärade gäster", som Sven Fagerberg skriver i "Kostymbalen") — inte objekt för de vuxnas godtycke och aggressioner.

(Unga Örnar)

52 så var det då

Omslagets tredje sida använder vi i år till att ge återblickar på Vi allas första årgång — 1952. Förra gången läste vi visa ord av Justus Elgeskog, den här gången har vi samlat aktualiteter.

- ✘ Under stor uppmärksamhet från pressen öppnades stadens första ungdomskafé, P a m-P a m vid Bjurslätts torg. Experimentet slog inte väl ut, men det ledde till en hejdundrande debatt om ungdom och ungdomsfrågor. Minns Ni det?
- ✘ Ungdomarna ville nå snabbt resultat och glömde bort att förebilden Söderstjärnan arbetat i ett par år för att nå dit de nått. Rekryteringen gick på lösa boliner och större delen av "medlemmarna" saknade det personliga intresset för verksamheten." (*Alarik Olsson* och *Sigurd Lie* om det årets ungdomsgäng: Kungstorgsgänget).
- ✘ "Musiken i ungdomsarbetet" hette en weekendkurs för ungdomsledare, som den 7—8 mars 1953 skulle hållas på Solgården, Stenungsund. Så annonserade man i Vi alla 1952. Folkdanslaget Victoria medverkade. Var Ni med?
- ✘ I Göteborg debatterades för och emot en ungdomsdelegation. Den 2 oktober 1952 skakades Folkets Hus i sina grundvalar, då Göteborgs-ungdomens Samarbetsorganisation diskuterade hur Göteborg skulle "ungdomsstyras". *Sven-Olof Nilsson*, *Set Dahlbeck* och *Kjell Andersson* inledde debatten.
- ✘ Mossebergs ungdomsgård på Södra Guldheden invigs, och förste föreståndaren, *Sture Jinton* tar emot i fotolokaler, bastu, gillesstuga m.m.

Violla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Adress: FRITIDSBYRÅN

Box 5134 • Göteborg 5 • Tel. 20 09 20

Prenumerationspris kr. 6:— Postgiro 491 18

Struves Boktryckeri AB, Göteborg 1966

Fritidsbyråns servicecentral

Film

Projektörer

Bandspelare

Bildband

grammofoner och andra
tekniska och
audiovisuella hjälpmedel

Vardagar kl 15—18.30

Lördagar kl 12—15

Tel. 16 34 91

Hobby

Material

arbetsblad

demonstrationer,

tips,

utställningsalster,

försäljning.

Vardagar kl 16—19

Lördagar stängt

Tel. 20 59 65

Program

Material för utlåning
bandade programslag
arbetsblad
paketprogram
spel- och tävlings-
material
tips

Vardagar kl 15—19

Lördagar stängt

Tel. 16 34 91

Adress: Stora Katrinelund, Levgrensvägen (invid Nya Ullevi).

Kurser för ungdomsledare av olika slag arrangeras kontinuerligt.

Barnavårdsnämndens fritidsbyrå, Göteborg

